

عنوان مقاله:

نقش واسطه ای نمودیافتگی عاطفی در رابطه بین الگوهای ارتباطی خانواده و همدلی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 12، شماره 46 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

ندا سبزی - دانشجوی دکتری روان شناسی تربیتی

راضیه شیخ الاسلامی - دانشیار دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، تعیین نقش واسطه ای نمودیافتگی عاطفی در رابطه بین الگوهای ارتباطی خانواده و همدلی بود. ۳۰۰ دانشجو (۱۷۹ دختر، ۱۲۱ پسر) بر اساس روش نمونه برداری خوشه ای چندمرحله ای انتخاب شدند و پرسشنامه الگوهای ارتباطی خانواده (فیتزپاتریک و ریچی، ۱۹۹۴)، مقیاس نمودیافتگی عاطفی (سینگ و بهارگاوا، ۱۹۷۴) و مقیاس همدلی (مهرابیان و اپستین، ۱۹۷۲) را تکمیل کردند. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه به شیوه همزمان نشان دادند: الف) ابعاد الگوهای ارتباطی خانواده پیش بینی کننده مثبت معنادار همدلی بودند، ب) جهت گیری گفت و شنود پیش بینی کننده منفی معنادار همه مولفه های نمودیافتگی عاطفی بود، پ) جهت گیری همنوایی پیش بینی کننده مثبت معنادار مولفه های بی ثباتی هیجانی و سازشناپیافتگی اجتماعی بودند، و ت) نمودیافتگی عاطفی در رابطه بین الگوهای ارتباطی خانواده و همدلی، نقش واسطه ای مهمی ایفا می کند. با توجه به نقش نیرومند جهت گیری گفت و شنود در پیش بینی همدلی، می توان گفت آموزش و ارتقای جهت گیری گفت و شنود در خانواده ها به افزایش نمودیافتگی عاطفی و رفتارهای همدلانه منجر می شود.

کلمات کلیدی:

الگوهای ارتباطی خانواده، نمودیافتگی عاطفی، همدلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1319542>

